

et dixit ei. Quid fecisti nobis: Quid peccaui
mus in te: quod iduxisti super me et super familiam meam
per peccatum gratie. Que non debuisti facere: fe-
cisti nobis. Rursusque expostulans ait. Quid
vidisti ut hoc faceres? Respondit abraam. Cogitavi
mecum dicens. Forsitan non est timor dei in loco
istius: et interficient me propter uxorem meam. Alias
autem et vere soror mea est: filia patris mei: et non filia
matris mee: et duxi eam in uxorem. Postquam autem edu-
xit me deus de domo patris mei: dixi ad eam. Hac
mis facies mecum. In omni loco ad quem ingre-
diemur: dices quod frater tuus sum. Tulit igitur
abimelech oves et boues et suos et ancillas et
dedit abraam. Reddiditque illi sarā uxorem suā
et ait. Terra coram vobis est: ubicumque tibi placue-
rit habitare. Sare autem dixit. Ecce mille argenteos
dedi fratri tuo: hoc erit tibi in velamentum oculorum ad
omnes dies que tecum fuerint: et quicumque prexeris memeto te de
prehensam. Dixit autem abraam sanauit deus abime-
lech et uxorem: ancillasque eius: et peperit. Conclu-
serat. n. dominus omnes vulvas domus abimelech propter
sarā uxorem abrae.

XXI.

Uisitauit autem dominus sarā sicut promiserat: et
impleuit quod locutus est. Concepitque et pe-
perit filium in senectute sua tempore quo predi-
xerat ei deus. Vocauitque abraam nomen filii sui
quem genuit ei sara isaac: et circumcidit eum octa-
uo die sicut preceperat ei deus: cum esset ceterum annorum.
Hac quippe etate patris natus est isaac. Dixitque
sara. Rursum fecit mihi deus: et quicumque audierit
conridebit mihi. Rursumque ait. Quis audi-
tur? crederet abraam quod sara lactaret filium quem
peperit ei iam senem? Creuit igitur puer et ablacta-
tus est. Fecitque abraam gratie puicium in die abla-
ctationis eius. Cumque vidisset sara filium agar
egyptie ludentem cum isaac filio suo: dixit ad
abraam. Ene ancilla hac et filium eius? Non. erit
heres filii ancille cum filio meo isaac. Tunc ac-
cepit hoc abraam pro filio suo. Cui dixit deus.
Non tibi videatur aspectus super puerum et super ancil-
la tua. Quia quod dixit tibi sara: audi vocem
eius: quia in isaac vocabitur tibi sem. Sed et filium an-
cille faciam in gentem magnam: quia semine tuum est.
Surrexit itaque abraam mane et tollens panem et
vitreum aquam imposuit scapule eius tradiditque pue-
rum et dimisit eam. Que cum abisset: errabat in so-
litudine bersabee. Cumque supersumpta esset aqua in vitre
abiecit puerum sub vnam arbozem: quia ibi erat: et
abijt. Sed et e regione pculi: quantum potest arcus
iacere. Dixit. n. Non videbo morientem puerum
Et sedens releuauit vocem suam et fleuit. Exau-
diuit autem deus vocem pueri. Vocauitque angelus
domini agar de celo dicens. Quid agis agar? Non

li timere. Exaudiuit. n. deus vocem pueri: de lo-
co in quo est: Surge et tolle puerum: et tene manum
illius: quia in gentem magnam faciam eum. Apertis
oculos eius deus. Que videns puteum aquam abijt
et impleuit vitreum: deditque puero bibere: et fuit
cum eo. Qui creuit: et moratus est in solitudine fa-
ctusque est iuuenis sagittarius. Habitauitque in deser-
to pharan. Et accepit illi in uxorem suam uxorem de ter-
ra egypti. Eodem tempore dixit abimelech et philo-
col princeps exercitus eius abraam. Beatus tecum est in
vniuersis que agis. Iura ergo dominum ne noceas mi-
hi: et posteris meis stirpique mee: si iuxta misericordiam
quam feci tibi: facies mihi et terre in qua versatus
es aduena. Dixitque abraam. Ego iurabo. Et
increpauit abimelech propter puteum aquam: quem
vi abstulerat serui eius. Responditque abimelech.
Nesciui quod fecerit hac rem. Sed et tu non indica-
sti mihi: et ego non audiui propter hodie. Tulit ita-
que abraam oves et boues et dedit abimelech.
Perussitque ambo fedus. Et statuit abraam
septem agnas gregis seorsum. Cui dixit abi-
melech. Quid sibi voluit septem agne iste quod
stare fecisti seorsum? At ille. Septem inquit ag-
nas accipies de manu mea: ut sit mihi in testimo-
nium quoniam ego fodi puteum istum. Idcirco vocatus
est locus ille bersabee: quia ibi vitreum iurauit: et
iniecit fedus pro puteo iuramenti. Surrexit autem
abimelech et philocol princeps exercitus eius: reu-
sique sunt in terram palestinorum. Abraam vero platura-
uit nemus in bersabee: et inuocauit ibi nomen
dei eterni et fuit colonus terre palestinorum die-
bus multis.

XXII.

Ale postquam gesta sunt: tentauit deus
abraam et dixit ad eum. Abraam abraam
At ille respondit. Adsum. Ait illi. Tol-
le filium tuum vniuersum quem diligit isaac: et vade
in terram visionis: atque ibi offeres eum in ho-
locaustum super vnum montium quem monstrauero tibi
Igitur abraam de nocte surgens strauit asinum
suum ducens secum duos iuuenes et isaac filium
suum. Cumque incidisset ligna in holocaustum abijt
ad locum quem preceperat ei deus. Die autem tertio ele-
uatis oculis vidit locum pculi: dixitque ad pue-
ros suos. Expectate hic cum asino: ego et pu-
er illuc visus: propter adorationem reuertemur ad vos.
Tulit quod ligna holocau-
sti: et imposuit super isaac filium suum. Ipse vero
portabat in manibus ignem et gladium. Cumque
duo pgeret simul: dixit isaac patri suo. Pat-
er mi. At ille respondit. Quid vis fili? Ecce inquit
ignis et ligna: vbi est victima holocausti? Di-
xit autem abraam. Deus prouidebit sibi victimam
holocausti filii mei. Pergebant ergo pariter: et ve-